

קונטרס

תצוה

שנאמרו על ידי

ב"ק אדמו"ר שליט"א

מהאלמין

הוצאה שני'

*

ה'תשנ"ז

בלתי מוגה

הוצאת אור יחזקאל

ברוקלין, נוא יארק יע"א
שנת תשנ"ז לפ"ק

פרשת תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמיד (כז, כ)

- א -

אפי"ל הכוונה עפמשי"כ בספה"ק "קדושת לוי" (שיר השירים) להבין למה ברא הקב"ה שיפול הצדיק ממדריגתו, הלא לכאורה הוא יותר טוב שיעמוד צדיק תמיד על מדריגתו הגדולה לעבוד השי"ת בשכל גדול ולאהוב אותו אהבה שלימה, ומביא מהבעש"ט הק' שאמר שזה שנופל הצדיק ומתחזק לחזור ולשוב לאיתנו מזה נבראו נשמות, והוא כמו שמי שרוצה להעלות חבירו מטיט ורפש שצריך גם הוא לירד סמוך לרפש להעלות אותו.

ובספה"ק "תולדות יעקב יוסף" (פר' ואתחנן) מביא משל על זה למלך ששלח בנו למרחקים שיהי' לו אח"כ יותר תענוג, וברבות הימים נשכח מבן המלך כל תענוגי המלך ושלח אחריו ולא רצה לחזור לאביו, וכל מה ששלח המלך יותר שרים חשובים אחריו לא הועילו כלום, עד שהי' שר אחד חכם שהשפיל עצמו כדמות הבן ההוא ונתקרב אליו ועיי"ז השיבו אל אביו, דהשרים החשובים לא הועילו כלום משום שהם היו גדולים ממדריגת בן המלך, רק השר החכם שהשפיל עצמו למדריגת בן המלך עיי"ז השיבו אל אביו.

והנמשל מובן, דהצדיק כשרוצה לקרב נשמת בני" אל אבינו שבשמים, ובהיות שהצדיק יותר גדול במדריגה מבני" צריך לירד ממדריגתו ולהתקרב אל בני" בבחינתם ועיי"ז יכול להשיבם אל אבינו שבשמים.

ועיין בספה"ק נועם אלימלך (פרשת נשא) דזהו הענין בשאול המלך שנאמר בו מפני מה לא נמשכה מלכות שאול מפני שלא נמצא בו שום דופי, פ"י מכיון שלא חטא מעולם, לא הי' לו שום שייכות לבני ישראל ולא הי' יכול להעלותם, דכדי להעלות את העם צריך להיות להצדיק ג"כ איזה שייכות עמהם, עיי"ש.

ובספה"ק תפארת שלמה (פרשת אחריו) הביא בשם מורו הרה"ק ר' ישעי' מפשעדבורזש זי"ע על מאמר המשנה והכהנים והעם העומדים בעזרה, בעזרה מלשון עזר וסעד, שהעם שעמדו בעזרה היו עוזרים ומסעדים להכהנים בעבודתם, וכל זה מחמת שהכהן צריך שיהי' לו שייכות עם העם, ואם אין לו שייכות אתם אינו יכול להעלותם ולכפר בעדם, עיי"ש.

והנה ב"תולדות יעקב יוסף" (בפרי' תצוה) פ"י הפ' ואתה תצוה את בניי ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד, שכי' דכאשר פשוטי עם עולים במדריגה אז גם הצדיק המנהיג מתעלה עמם ככתוב (יתרו יט, ב) "ויחן שם ישראל נגד ההר, ומשה עלה אל האלקים", דכאשר חנו ישראל נגד ההר ועשו תשובה גם משה עלה אל האלקים, ולהיפך ג"כ כשבנ"י יורדים ממדריגתם גם הצדיק יורד, ומפרש הפ' (תהלים יב, ב) כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם, ההסבר י"ל למה גמר חסיד משום שפסו אמונים מבני אדם, וע"כ הצדיקים והחסידים יורדים ממדרגתם וכדי שפשוטי עם יתעלו צריך הצדיק להתחבר עמהם ולהשפיע עליהם ולא שישב בדי' אמותיו ויעבוד את ד' בבדידותו. וזשאה"כ ואתה תצוה את בניי תצוה לשון חיבור כשתתחבר עם בניי כדי להעלותם אז ויקחו אליך שמן זית זך יומשך

השפע בבחי' שמן זית חכמה גם אליך שע"י בניי הצדיק
יתעלה למדריגות גדולות, עיי"ש.

- ב -

ודברים אלו מובנים לדרכנו משום שהצדיק צריך לירד
ממדריגתו להעלות דורו, נמצא כי כשבנ"י במדריגה גדולה
אז גם הצדיק יוכל לעלות למדריגות יותר ויותר, אמנם
כשבנ"י הם במדריגה קטנה אז צריך הצדיק לירד ממדריגתו
כדי להעלות בני דורו.

- ג -

ובזה אפ"ל כוונת הפסוק ויקחו אליך שמן זית זך, שמן
זית רומז לצדיק, שהצדיק צריך הרבה פעמים לכתות ולירד
ממדריגתו כדי **למאור**, כדי להעלות את בניי ולהאיר לתוך
נשמותיהם עד שגם הם יאירו להשי"ת.

- ד -

וזהו שסיים הכתוב **להעלות נר**, כדכתיב נר ד' נשמת אדם,
להעלות נשמות בניי היא עבודתו התמידית של הצדיק,
וזש"א להעלות נר תמיד שעבודתו של הצדיק להעלות תמיד
נשמות בני ישראל.

